

Programe

Foaia-program a spectacolului Scaiul la Teatrul de Comedie ne oferă, așa cum e firesc, o seamă de informații: ale cui sînt traducerea și versiunea scenică, cine e autorul regiei, cine joacă și cine sînt cabiniera-șefă, șeful mașinist ș.a.m.d. Mai aflăm că spectacolul reprezintă premiera pe țară a piesei Scaiul și multe alte lucruri frumoase și utile. O singură omisiune: autorul piesei. E drept, dacă întoarcem foaia (în sensul propriu al expresiei, de bună seamă!) putem deduce din considerațiunile regizorului asupra montării unui text de Feydeau că textul aparține binecunoscutului dramaturg francez. Prenumele autorului și câteva date asupra operei sale le vom afla, probabil, cu prilejul unei alte premiere pe țară cu o piesă din creația sa.

Un foarte frumos program-afiș a realizat Teatrul Național Cluj-Napoca pentru spectacolul Într-un parc... pe o bancă de Aleksandr Ghelman. Din păcate, însă, efortul nu a fost dus pînă la capăt, realizatorii poticnindu-se exact în niște fleacuri, din punct de vedere al cantității de muncă presupuse, deloc fleacuri, totuși, ca efect asupra lectorului. Putem, astfel, citi: „Acțiunea v-a deveni (...)”, „nu v-a putea (...)”, „miine, s-au poate poimiine, s-au poate mai lirziu (...)”, „vei muncii (...)”, „șoferii ăstea (...)” și nu numai alții, din păcate. Corectura în șpalt ar fi durat cel mult cinci minute...

Cristina DUMITRESCU

Spectacol-recital cu păpuși

Pe afișul lui „Tăndărică” a apărut un nou spectacol-recital, realizat și interpretat de soții Elena și Ștefan Săndulescu, o suită de numere în care pantomima se însoțește cu arta păpușăriei.

Cutreierînd lumea cu mașinuta lor „zburătoare”, doi artiști minunați, cu înfățișare de clovni și „dame voalate”, întilnesc în drumul lor, pe ape, pe uscat, pe acoperișuri, în ogrăzi și în săli de concert, iubirea în felurite ipostaze: în conflict și în armonie, aureolată de sentiment familial, amenințată de răuvoitori, totul pus în lumină de o fantezie care încearcă să îmbine umorul cu poezia.

În acest minispectacol combinat, intitulat Vîntură-lume, realizat cu

mijloacele specificc cunoscute, nu poți să nu te lași furat de farmecul pe care-l emană dansul umbrelor albe, de ironia și hazul romanțioasei itilile piscești, acompaniată de un languros tango.

Soții Săndulescu vor putea conșeri mai multă strălucire efortului lor artistic dacă vor exploata mai eficient propriile lor propuneri. Mai multă așilitate și mai multă precizie, mai multă ritmicitate ar putea risipi umbra de monotone ce se aternă, uneori, peste frumusețea întregului.

Valeria DUCEA

Întrebări în trecut

Mulți dintre marii noștri actori sînt reticenți cînd li se solicită un interviu. Am crezut mult timp că asta se explică prin jucata modestie care, între noi fie vorba, stă bine vedetelor. Excelenta rubrică Azi a „Științei tineretului” găzduiește, număr de număr aproape, interviuri cu actori. Citind cîteva dintre ele, am înțeles de îndată că motivul prudenței vedetelor poate fi altul. Aceste interviuri obligă pe interlocutori la un chin aproape insuportabil: de a fi fundamentali în cîteva minute. Prinsă în timp ce iese pe ușă, vedeta se vede obligată să răspundă la întrebări de o viață. Fericit c-a stat de vorbă cu o stea, autorul, de cele mai multe ori debutant într-ale meseriei, își realizează articolul ațîlnindu-se cu pixul după interlocutor. Un asemenea interviu ia Sabin Badea, în numărul din 3 februarie 1989, lui Marin Moraru. Cunoscutul actor răspunde în numai o jumătate de filă de manuscris la întrebări care, în mod obișnuit, fac obiectul unui tratat. Iată două dintre ele: „Stimate Marin Moraru, vă bucurați de un mare succes la public, la toate categoriile de spectatori și telespectatori. Care ar fi explicația?”; „Jocul dvs. se remarcă prin naturalețe și spontaneitate. Îți considerați un rezultat al talentului nativ sau al experienței actoricești cîștigate de-a lungul anilor?”

N-avem nimic împotriva interviului fulger. Întrebările lui sînt însă altele decît cele în care cred autorii unor astfel de tentative. Ele trebuie să vizeze, de cele mai multe ori, o chestiune concretă, legată de un fapt precis, și nu probleme fundamentale ale unei profesii. Altfel, interlocutorii se văd constrinși să răspundă la fel cum sînt chestionați: în trecut.

Ion SIRETEANU

Reflector